

РЕШЕНИЕ

№ 2729

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1730** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба от Агенцията за устойчиво енергийно развитие /А./, представлявана от И. В. А., в качеството си на Изпълнителен директор чрез гл. юрисконсулт И. П., срещу решение № 5149/15.12.2022 г., по НАХД № 13026/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 116-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 21/23.09.2022 г. /НП/, издадено от И. В. А. - Изпълнителен директор на А., с което на основание чл. 64, ал. 1 от Закона за енергията и възобновяеми източници (ЗЕВИ) на ЕТ „Габриела Тодорова – Солар“ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 34, ал. 8 от ЗЕВИ и чл. 4, ал. 3, т. 2 от Наредба № РД-16-1117/14.10.2011 г. за условията и реда за издаване, прехвърляне, отмяна и признаване на гаранциите за произход на енергията от възобновяеми източници.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Навеждат се твърдения, че неправилно районният съд е приел, че е налице допуснато съществено процесуално нарушение на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН в административнонаказателното производство при издаване на

процесното НП. Моли за отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът – ЕТ „Габриела Тодорова – Солар“, представлявана от адв. А., оспорва касационната жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София - град, X. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество същата е неоснователна.

По смисъла на чл. 220 от АПК съществува забрана за нови фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката, дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно, издадено в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

ЕТ „Габриела Тодорова–Солар“ бил производител на енергия от възобновяем източник – слънчева енергия с обща инсталирана мощност над 30 Кw, а именно 112,8 К W, генерирана от енергиен обект ФтЕЦ „Вещица“, находящ се в област В., [община], [населено място], с обща инсталирана мощност 0,1128 MW. За месец март 2022 г. същото произвело 15,6MWh електрическа енергия от възобновяеми източници – фотоволтаици. Същата била изкупена от „Електрохолд продажби“ АД, за което била издадена фактура от санкционирания ЕТ на 24.06.2022г., която дата била и датата на данъчното събитие. За така произведената електрическа енергия от възобновяеми източници едноличният търговец не подал в предвидения срок - един календарен месец, след месеца, в който енергията е произведена, заявление за издаване на гаранции и по този начин ЕТ не изпълнил задължението си за подаване в нормативно установения срок заявление за издаване /издаване и прехвърляне/ на гаранции за произход съгласно чл. 34, ал. 8 от ЗЕВИ и чл. 4, ал. 3, т. 2 от Наредба № РД-16-1117 от 14.10.2011 г. Т. заявление постъпило едва на 09.07.2022 г., когато нарушението било и установено от компетентните лица в А.. С писмо, изх. № АДП-660 от 13.07.2022 г., Г. Т. била поканена за съставяне на АУАН вградата на А.. В тази връзка и в присъствието на същата бил съставен АУАН № 458/25.08.2022г. от С. К., на длъжност главен експерт в отдел „Контрол по възобновяеми източници на енергия“ в дирекция “Контроли и информация” в А., оправомощен със Заповед No РД-04-172/01.04.2022 г. на изпълнителния директор на А.. Срещу АУАН не постъпили възражения. В АУАН било посочено, че ЕТ е имал задължение да подаде пред А. заявление за издаване и

прехвърляне на гаранции за произход на енергията, произведена за месец март 2022 г. от енергиен обект ФТЕЦ „Вещица”, с обща инсталирана мощност 0,1128 MW не по-късно от 30.04.2022г., както и че нарушението е довършено в сградата на А. [населено място], [улица] на 03.05.2022 г. Въз основа на така съставения АУАН било издадено и процесното наказателно постановление.

За да отмени наказателното постановление, въззивният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на производствените правила, като в противоречие с чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН в АУАН и НП неправилно е прието, че процесното нарушение е довършено на 03.05.2022 г. Този извод изцяло се споделя и от настоящия касационен състав.

Административнонаказателният процес е строго формален и предписаните от закона правила следва стриктно да се спазват. Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН наказателното постановление трябва да съдържа датата и мястото на извършване на нарушението. Решаващият съд правилно е приел, че именно това изискване е нарушено от административнонаказващия орган. Констатираното нарушение е съществено, тъй като затруднява и пречатства правото на защитата на ответника. Следва да се отбележи, че посочената дата в НП, на която се счита, че нарушението е довършено – 03.05.2022 г., напълно законосъобразно е определена от съда като неправилно посочена, предвид обстоятелството, че денят, в който изтича срокът за подаване на заявлението се е падал ден събота (30.04.2022 г.), поради което ЕТ е могъл да изпълни задължението си в срок на първия присъствен ден след това – 03.05.2022 г., което прави датата на нарушението – денят, следващ този, в който е можело да се подаде заявлението, а именно – 04.05.2022 г. Районния съд е изложил подробни мотиви в подкрепа на този извод, към които настоящия състав препраща, като счита за ненужно да бъдат преповтаряни.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява валидно, допустимо и правилно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5149/15.12.2022 г., по НАХД № 13026/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 116-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.